

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 397. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856960149872.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

145. Fabel. Døden og Katten.

Døden indstillede sig for en Katt, for hvilken han tilkiendegav, at han maatte forlade Verden. Katten bad da om en liden Leve-Tiid for at gjøre Poenitentze. Døden lod sig overtale, og den gang gik bort. Katten tog derpaa Afskeed med Hustrue, Børn, Slægt og Venner, og forføyede sig til det næste Munke-Kloster, hvor han som en alvorlig Poenitent indsluttede sig i Klosterets Fadebur eller SpiiseKammer, og der bortdrev en tiidlang med at bede og at æde. Efterat han udi denne Poenitentze var bleven saa spækfeed, at han udi Fædme Klosterets Prior selv intet eftergav, indstillede Døden sig paa nye. Katten bad om videre Opsættelse for at fuldføre sin begyndte Poenitentze. Ach! sagde Døden, jeg seer af din Skikkelse, at du est bleven en saa fuldkommen Pænitent, at Canonisation dig ikke vel kand nægtes: Ingen Tiid er beqvemmere for dig at døe. Hvorpaa han slæbede Katten bort.

Fabelen viser af hvilken Betydelse Munke-Poenitentze er.